

ΣΚΟΡΡΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Εν τοῖς Γραφείοις τῆς «Σάλπιγγος».

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΩΡΕΤΑΙ

'Εν Μυτιλήνῃ	Γρ. 30
'Εν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει	40
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ	Φρ. Χρ. 10

'Υπεύθυνος Α. Δ. ΜΑΡΤΙΝΙΔΗΣ

'Εκαστον φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον.

*Ετος πρῶτον, φίλτατοι, με καλὸ ἀριθμοῦμεν,
Καὶ τὴν χώραν τῆς κλεινῆς Λέσβου κατοικοῦμεν.

'Αριθμὸς τρία
με ποικιλία.

Τέσσαρες τοῦ Δεκεμβρίου χίλια ἐννιακόσια ἐννιά
Στὸν 'Αγύριστο ὁ σὶρ Κάμπελ ἔκανε, λένε, πανιά.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

(Πρακτικὰ τῆς πρώτης συνεδρίας τῆς 'Ελλ. 'Ομάδος)

Συμπήγνυται, πηγνύεται καὶ πήγνυται συνάμα
ὁμάς 'Ελλήνων βουλευτῶν με ἓναν ἀρχηγό,
καὶ ὄγδον θὲ νὰ φανῆ στὸν κόσμον τοῦτο θάμα
δύο ρωμιοὶ πῶς μπόρσαν νὰ κάνουνε χωριό.

Καὶ πρῶτος λέγει ὁ Μπούσιος :— 'Αδέλφια ἐνωθῶμεν
διότι ἐπήγει ὁ καιρὸς κι' οἱ χρόνοι οὐ μενετοί.
"Ἡ τὰν ἢ τέλος ἐπὶ τὰν οἱ πάντες ὀρκισθῶμεν
μέσ' στὴ Βουλῇ νὰ λύσωμεν τὴ γλῶσσα τὴ δετῇ.

'Εδῶ θὰ σχεδιάζωμεν τὰ τόσα σχέδιά μας,
ἐδῶ θ' ἀποφασίζωμεν κλεισμένων τῶν θυρῶν,
ἐδῶ θὲ νὰ χτενίζωμεν τὰ μαῦρα γένιά μας,
ἐδῶ θὲ νὰ χορεύωμεν τὸν τουρκικὸν χορὸν.

Κι' ὁ Σάλτας πρῶτος τ' ἄκουσε καὶ τοῦπε :—Χαῖρε βλάμη!
καλὰ μὰς τὰπες ὄλ' αὐτὰ μὰ πρέπει νὰ σοῦ πῶ,
Ρωμαῖκα κι' 'Ελληνικά ἐγὼ δὲν νοιώθω δράμι
καὶ τουρκιστὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ φθέγγεσαι ἀπαιτῶ.

Κι' ὁ Νάλης ἀποκρίθηκε :—Αὐτὰ δὲν εἶνε τοῦ παρών,
ἐκ τῶν Θεῶν δεῖ ἀρχεσθαι· λοιπὸν ἄς σηκωθῶμε
κι' ἓνας ἄς ψάλλει ἐξ ἡμῶν τὸ Φῶς τὸ 'Ιλαρὸν
κι' οἱ ἄλλοι ἀπὸ πίσω του τὸ ἴσο νὰ κρατοῦμε.

Κι' ἄς δεηθῶμεν ὅλοι μας : «'Ω Σαβαῶνθ κλεινέ,
ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον σ' αὐτὴ τὴν ξεραῖλα
καὶ πότισε καὶ δρόσισε τὰ κούτσουρα, Θεέ,
τοῦλάχιστον νὰ κάμνουνε πεντέξη, ξερὰ φύλλα.

Ναί Κύριε, ὁ κραταῖος ἐπίβλεψε εἰς ὅλα
καὶ φώτισε τὸ δούλους σου μ' αὐτὴν ἰαστοῦρα,

νὰ μὴ δουλέψη ἓνα πρωτὶ Χιλμῆ πασᾶ μαγκοῦρα
καὶ μὰς τινάξῃ ὄλων μας τὰ πσινα τὰ κῶλα».

'Αμήν! σιγοφιθύρισε Κοσμίδης στὴ στιγμῇ
καὶ τρέχανε ἀπ' τὰ μάτια του τὰ δάκρυα ποτάμι
καὶ τῶνομα σὰν ἄκουσε τοῦ φίλου του Χιλμῆ
χλωμὸς καὶ κρύος ἔτρεμε σὰν τὸ ξερὸ καλάμι.

Καὶ πάλιν Σάλτας μίλησε με γλῶσσα ἀκονισμένη
με τόνον κοφτερό
κ' ἔκανε θαῦμα ἀπίστευτον στὴ γῆ στὴν οὐρανὸν
μὴ τρύπα στὸ νερά!

Καὶ τέλος συμφωνήσανε νάχουν δικὴ τους σάλα
με καργιολίτσες μαλακές, με περσικὰ χαλιὰ,
ποὺ εἰς τὴν ζήτησιν νὰ βρισκεται καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα,
ἀκόμη καὶ τῆς πέρδικας ἢ φρέσκια κουτσουλιά.

Κι' ἀπόφασις ἐγένετο νὰ γράψουν στὸν Μποστάνη,
γιὰ νὰ τοὺς σταλῆ σὺντομα πενήντα ναργιλέδες
καὶ τουμπεκὶ γιαθάσικο καὶ κέρβουνα βαλάνι
κ' ἐξήντα κάσσεσ μελαφούς, μοσχάτους κουραμπιέδες.

Κ' ἐπρότειναν ν' ἀγορασοῦν κι' ἀμέτρητα αὐγά
ν' ἀνοίγουν τὸ λαιμὸ τους.
Νὰ μὴ βραχνιάζουν τὰ παιδιὰ, σὰν στήγουνε καβγά
κι' ἀλλάζουν τὸ Θεὸ τους.

Καὶ τέλος ἐψηφίσαντο νὰ στείλουν τηλεγράφημα
πρὸς τῶν 'Ελλήνων τὴν Βουλῆν, μεστὸν φληναφημάτων,
ποὺ νὰ τῆς δῆνῃ ἱστορικὸν ἔρωραϊον ἓνα μάθημα
ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν κινήματων.

«Ὁ δὲ πρῶτος καὶ πηγνύεται συνάμα
ὁμάς 'Ελλήνων βουλευτῶν με ἓναν ἀρχηγό
καὶ ὄγδον θὲ νὰ φανῆ στὸν κόσμον τοῦτο θάμα
δύο ρωμιοὶ πῶς μπόρσαν νὰ κάνουνε χωριό!»

**Ὁ Ἀχμέτ Ριζᾶ μιλεῖ
στὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ.**

Γεῖά σας, χαρά σας ἀδελφοὶ καὶ φίλτατοι γειτόνοι!
Ἄπ' τὴ Σταμπούλ ἀδελφικὰ σᾶς κουβαλῶ φιλία.
Ὅλοι τριγύρω σμίξανε κ' ἐμεῖς μείναμε μόνοι
νὰ τριβῆ ὁ ἓνας τ' ἄλλουνοῦ τὴν φουσκωτὴ κοιλιὰ.
Τόκα τὸ χέρι, βρὲ παιδιὰ,
στ' ἀνάθεμα ἢ κάκια!
Γελᾶστε μ' ὅλη τὴν καρδιά,
ξεχᾶστε τὰ φαρμάκια!

Τί μᾶς πειράζει τάχατες καὶ δὲν καλοπερνοῦμε;
Βαπόρια σεῖς γυρεύετε; Κ' ἐμεῖς τέτοια ζητοῦμε.
Σεῖς ἔχετε γροθιά Ζορμπᾶ κ' ἐμεῖς Σεβκέτη τσόπι,
ἔσεῖς φαλιμεντάρους καὶ οἰχνοῦμ' ἐμεῖς τόπι.
Κοινοὶ δὲν εἶνε τ' ἰ πόθοι μας, κοινὰ τὰ ὄνειρά μας;
Σεῖς τὰ πασχάλια χάσατε κ' ἐμεῖς τὰ πάτερὰ μας.
Τόκα τὸ χέρι βρὲ παιδιὰ
στ' ἀνάθεμα ἢ κάκια!
Γελᾶστε μ' ἀνοιχτὴ καρδιά,
ξεχᾶστε τὰ φαρμάκια!

Γὸν Καβδαδία σιεῦατε ν' ἀλλάξῃ τὸν ἀέρα
κ' ἄλλους πολλοὺς σκουπιάτε μὲ τοῦ Ζορμπᾶ τὴ χέρα.
Τόσους γενιάτους στείλαμε κ' ἐμεῖς τὴν ἴδια μέρα
νὰ πᾶν στὸ γέρο διάβολο κ' ἀκόμη παραπέρα.

Σεῖς ἔχετε ἀρχαιότητες, μούμιες καὶ σαρκοφάγους,
σεῖς ἔχετε κ' ἀγάματα πού κάνουνε φτερά,
ὅμως ἀπὸ γενίτσαρους κ' ἀπὸ κλεινοὺς ἀρπάγους
ἐμπρὸς σ' ἐμᾶς δὲν πιάνετε σεῖς κίλπιχο παρᾶ.
Κοινοὶ δὲν εἶνε πόθοι μας, κοινὰ τὰ ὄνειρά μας;
Σεῖς χάσατε τὸν μπούσουλα κ' ἐμεῖς τὰ νοῦμερά μας.
Τόκα τὸ χέρι βλάμηδες,
ξεχᾶστε τὰ φαρμάκια!
Θὰ γίνουμε ἀρκαντάσηδες,
θὰ γίνουμε ταιριάκια.

Καὶ τὴν πιά θὰ βλέπετε τί χάρδια, τί φιλία
θὰ ἀπομείνῃ στ' ἀδέλφια σας καὶ στὰ καρὰ καλπάκια,
μὲ μὲν τὰ τρέφουμε καὶ μὲ ψητὰ πουλιὰ,
μὲ κοῦκουσ παραγεμιστοῦς κ' ἀφράτα ντολμαδάκια.

Καὶ τώρα σᾶς χαιρέτησα ἐξ ὅλης μου καρδίας
καὶ στὴν Σταμπούλ ἀναχωρῶ νὰ πῶ τὰ γεγονότα
κ' εἰς ἔνδειξιν τῆς τόσης μας ἀγάπης καὶ φιλίας
γιὰ τὴν Γκχηρίτ θὲ νὰ τοὺς πῶ νὰ γράψουν κ' ἄλλη νότα.

Κοινοὶ δὲν εἶνε οἱ πόθοι μας, κοινὰ τὰ ὄνειρά μας;
Σεῖς τὰ πασχάλια χάσατε κ' ἐμεῖς τὰ πατερὰ μας.
Τόκα τὸ χέρι, σύμμαχοι καὶ κραταιοὶ γειτόνοι
ᾄς παίξῃ μουσικὴ.
Τέτοιο τσιμποῦσι δὲν θὰ δοῦν ποτὲ καιροὶ καὶ χρόνοι
ὡσὰν τὴ συμμαχία μας, τὴν Τουρκοελληνικὴ.

ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ

Σ' ἘΝΑ ΠΡΕΚΡΗ

Ἄναψε, Γ...
κ' ἴσως νὰ τῷ...
τ' ἄλογο ποῖνα χτυπῇ
ἐμένα... τὸν τοῖχο!

Σ' ἈΛΛΟΝ ΗΧΟ

ΚΡΙΜΑ, ΚΡΙΜΑ!

«Πρόστυχοι ἐκ γενετῆς καὶ ἀνατροφῆς, ἄνθρωποι ἡμιμαθεῖς καὶ ἀνατραφέντες ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἰς ἀτμόσφαιραν δυσώδη καὶ βρωμερὰν, ἐστερημένοι πάσης χριστιανικῆς ἠθικῆς, μόνον εἰς ὑπουλότητα, ραδιουργίαν καὶ συκοφαντίαν ἐξασκηθέντες»....

Δι' ὄνομα Θεοῦ! Δὲν τὰ λέμε ἐμεῖς αὐτὰ τὰ λόγια ἄλλος τὰ λέγει. Καὶ ξείρετε ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ ἄλλος; Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λαρίσης. Καὶ ξεύρετε εἰς ποῖον τὰ λέγει; Εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ τὴν περι αὐτὸν Ἱερὰν Σύνοδον.

Τί τὰ θέλετε; ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάγῃ ἀπὸ παπαδοκαυγᾶ. Ἄς κάτσουν κάτω αἱ γυναῖκες. Ἐγὼ τοῦλάχιστον πρώτη φορὰ ποῦ διαβάζω σ' ἐφημερίδα τόσες βλαστήμιες, μὲ τόση τέχνη καὶ καλλιπέπια ἀραδιασμένες.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες, φαίνεται ὅτι μαζὺ μὲ τὰς εὐχὰς, τὰς δεήσεις καὶ τὰ τροπάρια γνωρίζουν περίφημα ἀπέξω καὶ τὴν μεγάλην κατανυκτικὴν... τοῦ Σατανᾶ!

Τί λέτε: Νὰ γελᾶ κανεὶς ἢ νὰ κλαίῃ;
Νὰ ἐλπίζῃ ἀκόμη ἢ νὰ τὰ στείλῃ κατ' ἀνέμου ὄλα;
Κρῖμα! Κρῖμα!

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Υ. Γ. Ἐγραψα τὰ παραπάνω καὶ πικραμένος πῆρα μιὰ ἐφημερίδα νὰ ξεσκᾶσω.

— Στὸ διάβολο, εἶπα· στραβὴ ἢ ὦρα ποῦ τὴν ἐπιανα!

Ἦτο ἡ «Πατρίς». Καὶ νὰ τί ἔλεγεν εἰς ἓνα διάφορόν της:..... Ὁ γνωστὸς καλόγηρος ἐθεάθη προχθὲς εἰς τὴν ὁδὸν Γενῆ Σείρ, μεθυσμένος στουπὶ. Γύρω του ἐφώναζον παιδιὰ, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐμοίραζε βᾶγια, ἀποκαλῶν συνάμα αὐτὰ διαδόλους». Καὶ τὰ παιδιὰ βέβαια θὰ ἐφώναζαν: «Γιούχα τοῦ παπᾶ!»

Κ' ἔτσι πᾶμε πρίμα... Τὰ σχόλια περιττά.

Ὁ ἴδιος

ΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Διδάσκαλος. Ποῦ εὐρίσκεται, παιδί μου, ὁ Ἄτλας;
Μαθητῆς. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πλησίον τοῦ Μαραθῶνος.
Διδάσκαλος. Πῶς αὐτό;
Μαθητῆς. Διότι θὰ ἐφθασε μέχρι τοῦδε.
Διδάσκαλος. !!!!!

Νέος κτίστης ἀσθμαίνων. Ὁ κύριος Φοῦσσος;
Εἰς γειτών. Τὸ ἐφούσκωσεν ἀπὸ προψῆς.

Οἱ καλαθοποιοὶ, φίλε μου, ἐτοιμάζουν τρομερὰν διαμαρτυρήσιν κατὰ τοῦ ἱεροκήρυκος.

— Διατί;
— Διότι ὅλος ὁ κόσμος πέρνει μικρὰ... καλάθια.

— Τίς εἶνε φουσκὸν νὰ πηδᾷ περισσότερο ἐν τῇ Βουλῇ;
— Ὁ κύριος Σάλτας.

ΜΗΛΩΝ ΙΑΥΘΜΟΣ

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

— Τὴν ὦρα ποῦ σὲ στεφανώνουν καὶ φιλοῦν τὰ στέφανά σου νάρθη ἢ πεθερά σου καὶ νὰ σοῦ εὐχηθῇ κατὰ λάθος «περαστικά»!

— Νὰ μὴν ἔχῃς φόλα στὴν τσέπη καὶ νὰ σὲ γυρεύουν μὲ τὸν δίσκο... βοήθεια γιὰ τοὺς φτωχοὺς!

— Νὰ πᾶς κρυφὰ ἀπ' τὴν γυναῖκά σου στὸ μπάλ μασκὲ νὰ χορεύῃς μὲ μιὰ ὁμορφοντυμένην γυναικοῦλα, νὰ σὲ λέγῃ πῶς σ' ἀγαπᾶ καὶ σὺ πῶς τρελλαίνεσαι γιὰ κείνην κ' ἔξαφνα νὰ πέσῃ ἢ μάσκα καὶ ν' ἀναγνωρίσῃς... τὴν πεθερά σου!

Ζικ-Ζίκ.

— 'Εμ' ντὰ εἶδες δὰ στοῦ Τσινηματογράφου
 — 'Εμ' ντὰ νὰ δῶ ποῦ τ' πλεῖδ' πουλή' ὦρα
 'ζβοτά!! Κρίμαχ' τοῦ γρόχh!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΙΙ

Εἰς Ἀλέκον

Εἰς ..

Βρὲ ἀδέρφι τῆς καρδιάς μου, βρὲ Ἀλέκο χασομέρη
 ποῦ τῆς Χάλκης ξεθεώνεις τὸ γλυκύτατο τ' ἀγέρι,
 τὰ τρελλά σου ποιημάτια πολὺ γρήγορα τὰ πῆρα
 καὶ κυττάζω πῶς τὴν παίζεις ἀρκετὰ καλῶς
 Πλὴν τὸ δευτέρό σου ποίημα τῶδρα λίγ
 καὶ γιαυτὸ σὲ συμβουλεύω νὰ τὸ κόψης
 Κάλιο σ' ἓνα μόνο λόγο δυὸ ἰδέες σου
 παρὰ σὲ χιλιάδες λόγια οὔτε μιὰ νὰ ξεδ
 Περισσότερες μου κρίσεις θὰ σοῦ γράψω
 Πές μου τώρα τὸ νησί σου μὲ τὰ χειμῶν
 μοιάζει ἀρρωστη κοπέλλα σὲ κατάλευκο
 σὰν λευκαίνει τὸ κορμί του τὸ κοσκινισμ
 Κι' ἂν μιὰ μέρα ἢ λιακάδα τὸ ζεστάνη π
 καὶ μυρίζει καλοκαῖρι δροσερώτατον ἢ με
 καὶ ἡ θάλασσα κατρέφτης ὡς τὴν ἀκρη
 καὶ συλλογισμένη ἄχνη τὰ βουνόπλαγα σ
 πές μου, τότες ξεχωρίζουν στὸ δρομάκι* μ
 καὶ ἀδειάζουν ἐκεῖ πέρα ὄλαις τοῦ νησιοῦ ἢ
 Καὶ ταῖς κόβουνε τὸ δρόμο σκουφοφόροι κ
 καὶ πασχίζουνε νὰ τρίβουν μὲ καμμιὰ τρελλ
 Τί νὰ γίνῃ! τὸ πιπέρι νὰ τριφτῇ ἀνάγκη
 καὶ ὁ ἄτυχος ὁ κλῆρος βλέπεις ἔπεσε στὰ ρά
 Κι' ἐπειδὴ σὲ κάθε πρᾶμα πρέπει πρῶτα νὰ
 καὶ παράδειγμα στὸν ἄλλο τὸν κοσμάκη νὰ
 ἀκριδῶς γι' αὐτὸ καὶ μόνο, ἀρκαντάση χασ
 προσπαθοῦνε νὰ μᾶς μάθουν πῶς τὸ τρίβου
 *Υπεσχέθην πάρα πάνου ὅτι θὰ σοῦ γράψω
 καὶ ὀλίγας διορθώσεις εἰς τὰς δύο σου ποι
 Πλὴν σοῦ λέγω τὴν ἀλήθεια πῶς τὰ βρήκα
 καὶ οἱ στοιχοὶ μου μὲ κρίσεις δὲ θὰ κάναν
 Κι' ἂν στὸν κόσμον αὐτὸ μονάχα γιὰ φργο
 παρὰ τρέχεις σὰν τὸν χάχα τὴν ἀλήθεια ν
 τότε σίγουρα θὰ μείνης νησιτικός μέσα στὶ
 καὶ θὲ νᾶσαι πειὰ στ' ἀλήθεια γιὰ τὸ διάβ

Ἐν Ἀθήναις.

* Τὸ δρομάκι αὐτὸ τραβᾷ στὸ λόφο τῆς Θεολογ
 κης. Κάθε ἀπόγευμα Κυριακῆς οἱ σκουφοφόροι τῆς Ἐ
 καὶ κάνουν τὸν περίπατό τους καὶ, σὰν τὸ φέρει ὁ διά
 κροῦλα Χαλκηνὴ τρίβουν τὸ πιπέρι. Σ.Σ.Σ.

ΕΠΙ ΓΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ.—Σήμερον κατέφθασεν ὁ κ. Καββαδίας, κατόπιν τηλεγραφήματος τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐδῶ μουσείου. Πρόκειται ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Κερατίου, ἐνίων καθηγητῶν τῆς Μ. Σχολῆς καὶ μιᾶς πολυφέρνου νύμφης, ἀπὸ τριανταετίας ἤδη ἀγκυροβολησάσης εἰς τὸ ὄν ἔτος τῆς ἡλικίας της.

Ἡ συγκίνησις αὐξάνει.

Ἐπίκειται πτώσις τοῦ ὑπουργείου.

Ὁ Ἀνταποκριτής.

✱

Δυστύχημα εἰς τὸν Κον Μποστάνην.

Ἐνῶ προχθὲς ὁ Κος Μποστάνης ἐπέβιβάζετο λέμβου ὅπως ἀνέλθει ἐπὶ τοῦ ἀραβικοῦ, αἰφνης τῷ ἐπαρουσιάσθη κάποιος κύριος Βαρελοειδής, ὅστις ἠπειλήσεν κατὰσχέσιν τῆς περιουσίας του, ἐὰν δὲν ἐξώφλει ὁ κ. Μποστάνης ἀμέσως καὶ ἀνεῦ ἀναβολῆς τὴν συναλλαγματικὴν, τὴν ὁποίαν τῷ ἐπαρουσίαζεν.

Ἄργα ἐγνώσθη ὅτι ὁ ἀπειλῶν Κύριος ἦτο τμηματάρχης ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς πρώτης ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδοθείσης ἐθνημερίδος «ὁ Σπαραξικάρδιος», ἡ δὲ συναλλαγματικὴ ἀπόδειξις πληρωμῆς, ἀντιπροσωπεύουσα τὸ σεβαστὸν πρὸς τὰ εἴκοσι καὶ πέντε ἀργυρῶν γροσίων (ἀριθμὸς 25)!!!

Ἐγὼ κί' ὁ ἄλλος.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Κάποιος ἀναγνώστης τοῦ «Σχορπιῦ», κατομμυριούχος καθὼς φαίνεται, μᾶς ἀπέστειλε καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ πρῶτον Χίου, ὡς δῶρον δι' ἐκεῖνον, ὅστις ἠθέλην παντήσῃ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἐξῆς τετράστι του :

«Θέλω νὰ γίνω κληρικὸς
τί χάρι πρέπει νάχω ;
Εἶμαι τεμπέλης καὶ φηγᾶς
μὲ φτάνει αὐτὸ μονάχο ;»

Ἡ ἀπάντησις δέον νὰ μὴ ὑπερβῇ δύο τετράστιχα. Προθεσμίᾳ ἑπταήμερος
Δεχόμεθα καὶ ἀπαντήσεις καλεσθέντων
Διὰ τὸν ἀγωνοθέτην
ΞΕΝΟΣ ΠΑΛΑΒΡΑΣ

Γιὰ ρεκλάμες κί' ἀγγελί
Κάνουμε ἄλλες συμφων

Καρφίτσες, σκουλαρίκια, βραχιόλια, δαχτυλ
καὶ κάθε κόσμημα, παιδιὰ, στοῦ Σοφοκλή

Νὰ πάτε καὶ νὰ δῆτε περίφημα στολίδια,
μαλαματένιες Παναγιές καὶ χρυσοῦμένοι ἀγ.

Τὸ μαγαζάκι του παντοῦ εἶναι πολὺ γνωστὸ
κ' εὐρίσκειται λίγο λοξὰ στὸν Ἅγιο Συμεών